

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๕๖๙๓ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความว่า กรมป่าไม้ได้รับการประสานจาก กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ขอใช้พื้นที่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าปากคลองบางพระ ป่าเกาะเจ้า และป่าเกาะลอย ในท้องที่ตำบลวังกระแจะ อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา ซึ่งมีสภาพเป็นป่าชายเลน เพื่อก่อสร้างศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนา ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๔๐๕/๓๐๗๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอเข้าดำเนินการตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “ไม้กลายเป็นหิน” วนอุทยานเขาพระบาท อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก ซึ่งเป็นการ ดำเนินการเพื่อการพัฒนาพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่สลิตและป่าโป่งแดง ที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ประกาศจัดตั้งเป็นวนอุทยาน และได้มีการขุดพบซากฟอสซิล (Fossil) ไม้กลายเป็นหินที่มีความสมบูรณ์มาก มีอายุประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ปี เพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ประชาชนได้เข้าชมเพื่อการศึกษาหาความรู้ จึงขอให้กรมป่าไม้ พิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กรมป่าไม้ได้มีการ ประชุมปรึกษาหารือกรณีดังกล่าวเป็นการภายในแล้ว แต่ยังไม่ได้ข้อยุติที่ชัดเจนโดยมีความเห็น เป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การพิจารณาใช้มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในส่วนของคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” จะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรี ประกาศแต่งตั้งตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ และสังกัดกรมป่าไม้ เท่านั้น อธิบดีกรมป่าไม้จึงจะมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวน แห่งชาติตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ได้ หากมิใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในสังกัดกรมป่าไม้แล้ว อธิบดีกรมป่าไม้ก็ไม่อาจจะสั่งตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติฯ ได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามความในมาตรา ๑๙ แห่ง พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ นั้น น่าจะมีได้กำหนดเป็นการเฉพาะว่าจะต้องเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดของกรมป่าไม้เท่านั้น โดยเห็นว่าน่าจะหมายความว่ารวมถึงพนักงาน เจ้าหน้าที่ในสังกัดของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นต้น

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๙๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในปัญหาข้อกฎหมาย ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กรมป่าไม้จึงขอหารือ ดังนี้

๑. การที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาตินั้น คำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หมายถึงเฉพาะพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดของกรมป่าไม้เท่านั้น หรือหมายความรวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยราชการอื่นซึ่งได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ด้วยหรือไม่ อย่างไร

๒. อธิบดีกรมป่าไม้สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ สั่งการเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติได้หรือไม่ อย่างไร

๓. ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีกรมป่าไม้สามารถพิจารณามอบอำนาจให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าไปดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้หรือไม่ และจะเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวรวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) แล้วมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ สามารถแต่งตั้งได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ หรือสามารถแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นได้ด้วย เห็นว่า นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๑๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้บัญญัติให้หมายความว่า “ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้” ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายได้ใช้ถ้อยคำที่มีความหมายกว้างโดยมิได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะว่าจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการใด แม้โดยข้อเท็จจริงแล้วผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งย่อมพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของกฎหมายด้วย แต่เมื่อไม่มีข้อจำกัดไว้จึงเป็นการให้ดุลพินิจแก่รัฐมนตรีที่จะสามารถแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้หรือจะเป็นเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ซึ่งเรื่องทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐานแล้วในเรื่องเสร็จที่ ๒๗๕/๒๕๓๘^๖ และเรื่องเสร็จที่ ๓๓๓/๒๕๔๗^๗ ฉะนั้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕^๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้และเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงต้องถือว่าผู้ได้รับแต่งตั้งเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ทุกประการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕^๙ แห่งประกาศดังกล่าวด้วย

^๖บันทึก เรื่อง การออกประกาศนัตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๒๕๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๗บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๕๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม้เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๙ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๕.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๓ และข้อ ๓.๔ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ

๕.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓.๒ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร และเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ

๕.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓.๕ มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมป่าไม้สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ สั่งการให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติได้หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้หรือจะเป็นเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ และมาตรา ๑๙^๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ย่อมเห็นได้ว่ามาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ได้กำหนดบุคคลที่อธิบดีกรมป่าไม้สามารถสั่งให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ไว้ ๒ ประเภท กล่าวคือ ประเภทที่หนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ และประเภทที่สอง เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ ฉะนั้น เมื่อผู้ได้รับแต่งตั้งตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ อธิบดีกรมป่าไม้จึงสามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ สั่งการให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

ประเด็นที่สาม ปรากฏข้อเท็จจริงที่ได้จากการชี้แจงของผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) ว่าในประเด็นนี้ประสงค์จะหารือว่า ภายในแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีกรมป่าไม้สามารถมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการอื่นหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการแทนอธิบดีกรมป่าไม้ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว เห็นว่า อำนาจของอธิบดีกรมป่าไม้ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ เป็นอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายในการสั่งการให้เฉพาะบุคคลที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้เท่านั้นที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ มิใช่อำนาจที่จะส่งบุคคลทั่วไปหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่น ทั้งนี้ เพื่อให้การกระทำหรือปฏิบัติการของบุคคลดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลและสั่งการของอธิบดีกรมป่าไม้ โดยต้องเป็นการสั่งการเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติอันเป็นการกระทำภายในกรอบเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ

^๖ มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

สำหรับปัญหาที่ว่าอธิบดีกรมป่าไม้สามารถมอบอำนาจที่มีอยู่ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ให้แก่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าไปดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษา หรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า อธิบดีกรมป่าไม้ไม่อาจมอบอำนาจให้แก่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น ปฏิบัติราชการแทนได้ เนื่องจากตำแหน่งดังกล่าวมิใช่ตำแหน่งที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๓๘ (๗)^๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่เป็นการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๗) อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.ล๑

๑.ล๑